

havns Institution. Det forekommer mig altsaa nok, at der kunde være Anledning til netop i Konsekvens af de Yttringer, der faldd fra den højtærede Kultusminister, en Gang at se at komme til en Overenskomst med Kjøbenhavn om, at den tog sin væsentlige Andel i den aarligt tilbagevendende og stadig forøgede Underbalance.

Berg: Angaaende min Stilling til det Par Endringsforslag, jeg anbefalede i Gaar, have den ærede Ordfører (Tutein) og den højtærede Minister gjort et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører mente, at der ikke var væsentlig Forskel paa vor Stilling, og at Djemedet for de aandsbøge var det samme. Jeg haaber ogsaa, at det i det væsentlige er sandt, men saa bliver der dog i Øjeblikket en væsentlig Forskel til Stede og det er den, at det Mindretal, hvortil jeg hører, og for hvilket jeg fører Ordet, forlanger som fornuftigt, at de udsætte den hyderligere Bevilling af 30,000 Kr., indtil De have taget dette Spørgsmaal under Overvejelse og givet deres Sanktion til den nye Ordning ifølge Lov, medens de paa de gamle uklare og utilstrækkelige Bestemmelser i den nuværende Ordning, som De vide, at Regeringskommissionen og andre væsentlig onste forandret, hyderligere ville give en Bevilling. Det er altsaa Tidspunktet for denne Bevilling, der ligger os imellem; om det skal være nu eller om det skal opsættes ad Mare. Den højtærede Minister anbefalede nu. Det er naturligt, da han har foreslaaet det ogsaa af Hensyn til Bibliotekanstalten paa Gl. Vastehus, med den Bemærkning, at hvis vi ikke havde faaet Frost, havde det været under Tag den første September. Jeg har hørt tyndige sige, og jeg skal ikke nægte, at jeg har faaet det samme Indtryk efter at have set Tegningerne til det overordentlig store Bygningskompleks ude i Nordsjælland, at det ikke kan blive taget i Brug efter den oprindelige Bestemmelse hverken det første eller det andet Aar. Det skulde være overordentlig heldigt, hvis det skulde blive taget i Brug i alt Fald det andet Aar, i Wintersemesteret. Jeg tror, det vil være rigtigt, og urigtigt vilde det være, dersom det ffete før, dersom det er denne Plan med den Udstrækning, man vil have fremmet. Men hvortil vil det føre? Kender den ærede Ordfører noget til den Ordning, man der vil indføre? Kender den ærede Ordfører noget nøjere til det Spørgsmaal, om det da vil være rigtigt at have de 4—500 Individder samlede paa dette ene Sted med Markarbejde eller deslige, eller mon han ikke tror, at der kunde blive Spørgsmaal om,

at det i alt Fald var værd at tage til nærmere Overvejelse for os, om vi ikke ville foretrække særlige Skoleanstalter paa et langt mindre Antal Steder, som ogsaa skulle leve i fri Luft for største Deelen og beskafte sig med Jordarbejde, og altsaa gaa til en Specialisering af en saadan stor Anstalt ud i 20 forskellige paa de forskellige Steder i Landet under en tyndig, human Leders Omfjorg. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører eller det ærede Flertal i Udvalget endnu kunne have overvejet, hvorledes vi helst skulle anvende de mange Penge, som vi ganske vist komme til at anvende til dette Formaal. Men saalænge disse og mange andre Spørgsmaal ikke ere overvejede, er det ikke rigtigt at binde sig til disse ny Anstalter i saa stort et Omfang, som vi binde os ved at vedtage de 135,000 Kr. til dem, og gælder dette en Anstalt, som slet ikke vedrører Staten, gælder det jo ogsaa de andre Anstalter, de Kellerske. Kun en af dem vedrører Staten. Lige over for disse Anstalter er det nu saa meget mere mærkeligt, som Regeringen selv har nedsat en Kommission til at undersøge disse Forhold for at finde paa en Forandring og eventuelt Afsløsning af dem. Jeg kan derfor vedvarende ikke forstaa rettere, end at det er i Overensstemmelse med Folketingets befindige Holdning i tidligere Dage, da vi ikke havde vedkendt os denne Statskassetømningspolitiks Princip, som i de senere Aar er bleven etableret, altsaa da vi levede ædrueligt lige over for finansielle Spørgsmaal. Jeg kan ikke se andet, end at det er ganske overensstemmende dermed, naar vi ventede i Aar og tog Sagen for ad Mare. Var det helt paa bar Bland, at jeg vilde foreslaa, at vi toge hele Spørgsmaalet under Overvejelse, som det saa almindelig hedder helt i det blaa, kunde det maaske snarere indvendes, at det var hen i Luften, at jeg foreslog denne Udskættelse, men Sagen er ikke saaledes. Sagen er, at der paa tredje Aar sidder en Kommission, der ogsaa har Medlemmer her i Salen, og hvad bestiller den? Den laade os noget for i Fjor, som det havde kostet Penge nok at faa forberedt og oprettet, men det, jeg har læst, er efter min Mening overordentlig lidet tiltalende, de til lavet en Plan til en Lov om Døvsstimmundervisningen, som jeg ikke videre skal kritisere, men jeg skal kun sige, at jeg frygter for, at Spørgsmaalet Nyborg eller Vejle i saa stærk Grad optog Udvalget, at det ikke fik Tid til at tage Spørgsmaalet om Mejnungsgade rigtig med; thi det er ikke med her, men det ligger for, saa at vi kunne faa Oplysninger om, hvor vidt man er fremme med det efter den udtastede Plan, og om